

годишна възраст, на великия четвъртък 1873 г. Кръщелни свидетелства въ това време е нѣмало, но и да прѣдположимъ, че Никола е билъ най-малко 90 годишенъ въ 1878 г. то излиза, че се е раждалъ около 1788 г. и то въ Сливенъ, слѣдъ разсипването на Асѣновецъ. Тѣй или инѣкъ, Никола се оженва за *Маринка*, сжщо отъ Клуцохоръ, която останала още като дѣте сираче и живѣла въ днешния Шарпанджийкенъ дворъ.¹⁾ Родена е била около 1800 г., а се оженва за Никола около 1820 г. Отъ този имъ бракъ се раждат десетъ дѣца, отъ които седемъ братя и три сестри: *Христо*, *Кръстю*, *Янкия*, *Петръ*, *Димитъръ*, *Георги*, *Тодоръ*, *Тяна*, *Бойка* и *Ангела*.

Никола забогатява и въ скоро време купува ханъ вѣнъ отъ собствения си домъ. Билъ е на времето се богатъ *кебеджия*. (Изкарвалъ е тѣй нареченитѣ *кебета*, съ които Сливенъ се славѣлъ по цѣла Турция още прѣди 200—300 години). Това му помага да иде на хаджилѣкъ въ Иерусалимъ, както правѣли всички сливенци, които имали повече отъ 20.000 гроша „сирмия“.

Отиването му въ Иерусалимъ е станало прѣзъ 1842 г. Отъ тукъ и по-послѣшнитѣ титли на благочестивостъ и заможностъ: *Х. Никола*, *Х. Маринка*, *Х. Кръстю*, *Х. Янаки*, *Х. Петъръ* и *Х. Димитъръ*, защото най-голѣмиятъ имъ синъ Христо билъ оставенъ да пази дома, а *Георги*, *Тодоръ* и сестритѣ се народили отсетнѣ.

Петиятъ синъ на *Х. Никола* е билъ *Х. Димитъръ*, роденъ на 10 Май прѣзъ 1840 г. „Хайдушкитѣ“ наклонности на *Х. Димитъръ* се проявили въ най-ранното му дѣтство. Споредъ разказа на съсѣди, очитѣ му още отъ малкъ „гледали на кръвъ“. Веднѣжъ, на 3—4 годишна възраст той играелъ съ околнитѣ си връстничета на „коли — коли агне“ (игра, съ която дѣцата имитиратъ касапитѣ). Не току тѣй случайно, ролята на касапинъ се паднала на малкия *Х. Димитъръ*, а мѣстото на агнета заели останалитѣ дѣца. Той търкулилъ едно отъ тѣхъ на земята, стжпалъ на гждитѣ му съ колѣнѣтѣ си и почналъ да го „коли“, но не съ прѣста си, както е била играта, а съ една костура . . . Ако дѣтетото не поч-

¹⁾ Споредъ думитѣ на *Х. Димитрова*та сестра, втория баща на *Маринка* билъ нѣкой си *Сжботинъ*, а *Желѣзко Палабоюка* билъ неговъ братъ. Въ *Зах. Стояновъ*, *Маринка* е родена *Мария Пенкова*. (стр. 169, 177 и т. н.).

Споредъ сжщия, чичовцитѣ на *Х. Димитъръ*, *Стояня* и *Добри Кръстеви* сж върлували като войводи по Сливенския балканъ и по Тундженската долина. Тѣхнитѣ „мечкарски шишинета“ били прѣдметъ на разговоръ въ селямлька на Ямболския аенинъ и въ сараитѣ на Есирлийския и Черкешлийския султани. Отъ пѣснитѣ за тѣхъ се виждало, че тѣ боравили главно срѣщу деребеевцитѣ султани.

Желѣзко Палабоюклията е билъ сжщо извѣстенъ войвода по Сливенскитѣ балкани.